

*** Republicată

Legea protecției muncii nr. 90/1996

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 47 din 29 ianuarie 2001

*) Republicată în temeiul [art. III](#) din Legea nr. 177 din 18 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 24 octombrie 2000, dându-se textelor o nouă numerotare.

[Legea protecției muncii nr. 90/1996](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 23 iulie 1996.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Protecția muncii constituie un ansamblu de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de muncă, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății salariaților și a altor persoane participante la procesul de muncă.

(2) Normele de protecție a muncii stabilite prin prezenta lege reprezintă un sistem unitar de măsuri și reguli aplicabile tuturor participanților la procesul de muncă.

(3) Activitatea de protecție a muncii asigură aplicarea criteriilor ergonomice pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și pentru reducerea efortului fizic, precum și măsuri adecvate pentru munca femeilor și a tinerilor.

ART. 2

(1) Prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor juridice și fizice la care activitatea se desfășoară cu personal angajat pe bază de contract individual de muncă sau în alte condiții prevăzute de lege.

(2) În sensul prezentei legi, prin persoane juridice și fizice se înțelege: agenții economici din sectorul public, privat și cooperatist, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României; autoritățile și instituțiile publice, precum și agenții economici români care efectuează lucrări cu personal român pe teritoriul altor țări în baza unor convenții internaționale sau contracte bilaterale; asociațiile, fundațiile și organizațiile nonprofit, respectiv membrii asociațiilor familiale constituite cu respectarea prevederilor legale, persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente și persoanele fizice care angajează personal prin încheierea unui contract individual de muncă sau prin încheierea unei convenții civile de prestări de servicii, potrivit legii.

ART. 3

Normele de protecție a muncii se aplică salariaților, membrilor cooperatori, persoanelor angajate cu convenții civile, cu excepția celor care au drept obiect activități casnice, precum și ucenicilor, elevilor și studenților în perioada efectuării practicii profesionale.

ART. 4

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale**) și Ministerul Sănătății***), prin organele lor de specialitate centrale și teritoriale, organizează, coordonează și controlează activitatea de protecție a muncii.

(2) Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției - Direcția generală a penitenciarelor, Ministerul Finanțelor*) - Garda financiară, precum și Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază organizează, coordonează și controlează activitatea de protecție a muncii din unitățile proprii, prin organele acestor ministere și servicii, pe baza prevederilor prezentei legi.

(3) Cercetarea, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, precum și autorizarea, din punct de vedere al protecției muncii, a unităților din subordinea ministerelor și serviciilor menționate la alin. (2) se efectuează de organele proprii.

*) Conform [Hotărârii Guvernului nr. 18 din 4 ianuarie 2001](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 10 ianuarie 2001, noua denumire a Ministerului Finanțelor este "Ministerul Finanțelor Publice".

**) Conform [Hotărârii Guvernului nr. 4 din 4 ianuarie 2001](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 9 ianuarie 2001, noua denumire a Ministerului Muncii și Protecției Sociale este "Ministerul Muncii și Solidarității Sociale".

***) Conform [Hotărârii Guvernului nr. 22 din 4 ianuarie 2001](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 10 ianuarie 2001, noua denumire a Ministerului Sănătății este "Ministerul Sănătății și Familiei".

ART. 5

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale emite norme generale, normative și alte reglementări de interes național privind securitatea muncii și alte domenii ale protecției muncii, potrivit legii, pentru toate unitățile, coordonează programul de elaborare a normelor specifice pe activități și avizează normele, standardele și orice alte reglementări, inițiate de alte organe, care conțin prevederi sau au efect în acest domeniu, în scopul prevenirii accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.

(2) Normele generale de protecție a muncii cuprind reguli și măsuri aplicabile în întreaga economie națională.

(3) Domeniile pentru care se elaborează normele generale de protecție a muncii sunt cuprinse în [anexa nr. 1](#) la prezenta lege.

(4) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare elaborează norme specifice activităților nucleare și exercită controlul cu privire la respectarea acestora.

(5) Activitățile din economia națională pentru care se elaborează norme specifice de securitate a muncii sunt cuprinse în [anexa nr. 2](#) la prezenta lege.

(6) Persoanele juridice și fizice sunt obligate să elaboreze instrucțiuni proprii de aplicare a normelor de protecție a muncii, în funcție de particularitățile proceselor de muncă.

ART. 6

(1) Ministerul Sănătății emite norme obligatorii privind igiena muncii și avizează standarde și acte normative, elaborate de alte organe, care privesc sănătatea salariaților la locul de muncă.

(2) Domeniile pentru care se elaborează normele de igienă a muncii sunt cuprinse în [anexa nr. 1](#) la prezenta lege.

ART. 7

(1) Contractele colective de muncă ce se încheie la nivelul unităților, grupurilor de unități, ramurilor de activități, precum și la nivel național vor cuprinde, obligatoriu, clauze referitoare la protecția muncii, în conformitate cu prevederile prezentei legi, a căror aplicare să asigure prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.

(2) În contractele individuale de muncă, în convențiile civile, cu excepția celor care au drept obiect activități casnice, precum și în contractele de școlarizare vor fi stipulate clauze privind protecția muncii, stabilindu-se și răspunderea părților.

(3) Convențiile internaționale și contractele bilaterale încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în vederea efectuării de lucrări cu personal român pe teritoriul altor țări, vor cuprinde clauze privind protecția muncii.

ART. 8

(1) În regulamentele privind organizarea și funcționarea persoanelor juridice vor fi stabilite obligații și răspunderi în domeniul protecției muncii, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) În funcție de natura, complexitatea și riscurile specifice activității desfășurate, precum și de numărul salariaților, persoanele juridice vor stabili personalul cu atribuții în domeniul protecției muncii sau, după caz, vor organiza compartimente de protecție a muncii.

ART. 9

(1) Desfășurarea activităților de producție sau a prestațiilor de servicii este condiționată de obținerea autorizației de funcționare din punct de vedere al protecției muncii, emisă de inspectoratele teritoriale de muncă, cu excepția activităților desfășurate de unitățile din subordinea organelor și a serviciilor prevăzute la [art. 4](#) alin. (2).

(2) Persoanele juridice și persoanele fizice au obligația să confirme anual la inspectoratul teritorial de muncă faptul că se păstrează condițiile inițiale pentru care s-a eliberat autorizația de funcționare din punct de vedere al protecției muncii.

ART. 10

Cheltuielile aferente realizării măsurilor de protecție a muncii vor fi suportate de la capitolul "Alte cheltuieli de exploatare" ale persoanelor juridice și persoanelor fizice, precum și din sumele prevăzute cu această destinație în bugetele instituțiilor publice sau, după caz, din fondurile de investiții.

ART. 11

(1) Activitățile de interes național în domeniul protecției muncii și sursele de acoperire a cheltuielilor necesare în vederea realizării acestora se aprobă de către Guvern, la propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Activitățile de cercetare științifică în domeniul protecției muncii, de interes național, se finanțează din fondurile prevăzute pentru acestea, potrivit legii.

CAP. 2

Echipamentele tehnice, echipamentul individual de protecție și de lucru, alimentația de protecție și materialele igienico-sanitare

ART. 12

(1) În sensul prezentei legi, sunt echipamente tehnice: mașinile, utilajele, instalațiile, aparatura, dispozitivele, uneltele și alte mijloace asemănătoare necesare în procesul muncii.

(2) Echipamentele tehnice trebuie să corespundă prevederilor din normele, standardele și din alte reglementări referitoare la protecția muncii și să nu prezinte pericol pentru sănătatea sau viața salariaților, a persoanelor aflate în unitate în interes de serviciu sau a altor persoane pentru care se asigură protecția muncii potrivit prevederilor [art. 3](#).

(3) Echipamentele tehnice din producția internă și din import trebuie să fie dotate cu aparatură de măsură și control al parametrilor tehnologici, precum și de prevenire și avertizare a stărilor de pericol.

(4) Echipamentele tehnice pot fi fabricate, importate, comercializate și utilizate numai dacă îndeplinesc condițiile de protecție a muncii certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

ART. 13

(1) În sensul prezentei legi, echipamentul individual de protecție reprezintă mijloacele cu care este dotat fiecare participant în procesul de muncă pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc.

(2) Echipamentul individual de protecție se acordă, obligatoriu și gratuit, salariaților, precum și altor categorii de persoane care desfășoară activități la persoanele juridice sau fizice prevăzute la [art. 2](#), potrivit criteriilor stabilite în Normativul-cadru de acordare și utilizare a echipamentului individual de protecție, elaborat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) În cazul degradării echipamentului individual de protecție, respectiv al pierderii calităților de protecție, se acordă obligatoriu un nou echipament.

(4) Degradarea sau pierderea echipamentului individual de protecție înainte de termenul de utilizare prevăzut, din vina purtătorului, atrage răspunderea acestuia pentru prejudiciul cauzat, potrivit legii.

ART. 14

(1) În sensul prezentei legi, echipamentul individual de lucru reprezintă mijloacele pe care persoanele juridice și fizice le acordă unui salariat în vederea utilizării lor în timpul procesului de muncă pentru a le proteja îmbrăcămintea și încălțăminte.

(2) Echipamentul individual de lucru se acordă de către persoanele juridice în condițiile negociate prin contractele colective de muncă.

(3) Cheltuielile necesare pentru achiziționarea echipamentului individual de lucru sunt suportate în proporție de 50% de la capitolul "Alte cheltuieli de exploatare" ale persoanelor juridice sau din sumele prevăzute cu această destinație în buget pentru unitățile finanțate de la bugetul de stat, respectiv din bugetele locale, iar diferența se suportă de către beneficiari.

ART. 15

(1) Unitățile producătoare de echipament individual de protecție și de echipament individual de lucru sunt obligate să respecte condițiile de realizare a sortimentelor prevăzute în standardele românești corespunzătoare.

(2) Importul și introducerea în fabricație a sortimentelor de echipament individual de protecție și echipament individual de lucru se pot face numai după avizarea prototipurilor de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) Sortimentele de echipament individual de protecție pot fi comercializate și utilizate numai după certificarea calității de protecție a acestora de către organisme recunoscute de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

ART. 16

Alimentația de protecție se acordă, obligatoriu și gratuit, de către persoanele juridice și fizice persoanelor care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare, pe baza normelor elaborate de Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

ART. 17

(1) Materialele igienico-sanitare se acordă, obligatoriu și gratuit, de către persoanele juridice și fizice persoanelor care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită.

(2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum și locurile de muncă ce impun acordarea acestora se stabilesc pe baza normelor elaborate de Ministerul Sănătății.

CAP. 3

Obligații privind realizarea măsurilor de protecție a muncii

ART. 18

(1) În vederea asigurării condițiilor de protecție a muncii și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, conducerea persoanei juridice, precum și persoana fizică au următoarele obligații:

a) să adopte, din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor tehnice, precum și la elaborarea tehnologiilor de fabricație, soluții conforme normelor de protecție a muncii, prin a căror aplicare să fie eliminate riscurile de accidentare și de îmbolnăvire profesională a salariaților și a altor persoane participante la procesul de muncă;

b) să solicite inspectoratului teritorial de muncă autorizarea funcționării unității din punct de vedere al protecției muncii, să mențină condițiile de lucru pentru care s-a obținut autorizația și să ceară revizuirea acesteia în cazul modificării condițiilor inițiale în care a fost emisă;

c) să stabilească măsurile tehnice, sanitare și organizatorice de protecție a muncii, corespunzător condițiilor de muncă și factorilor de mediu specifici unității;

d) să stabilească pentru salariați și pentru ceilalți participanți la procesul de muncă atribuțiile și răspunderea ce le revin în domeniul protecției muncii, corespunzător funcțiilor exercitate;

e) să elaboreze reguli proprii pentru aplicarea normelor de protecție a muncii, corespunzător condițiilor în care se desfășoară activitatea la locurile de muncă;

f) să asigure și să controleze, prin compartimente specializate sau prin personalul propriu, cunoașterea și aplicarea, de către toți salariații și participanții la procesul de muncă, a măsurilor tehnice, sanitare și organizatorice stabilite, precum și a prevederilor legale în domeniul protecției muncii;

g) să ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și educării salariaților și participanților la procesul de muncă: afișe, pliante, filme, diafilme și altele asemenea cu privire la protecția muncii;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire necesare;

i) să asigure, pe cheltuiala unității, instruirea, testarea și perfecționarea profesională a persoanelor cu atribuții în domeniul protecției muncii;

j) să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute în normele de protecție a muncii;

k) să angajeze numai persoane care, în urma controlului medical și a verificării aptitudinilor psihoprofessionale, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute;

l) să țină evidența locurilor de muncă cu condiții deosebite: vătămătoare, grele, periculoase, precum și a accidentelor de muncă, bolilor profesionale, accidentelor tehnice și avariilor;

m) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare,

reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în desfășurarea proceselor tehnologice;

n) să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau al efectuării cercetării accidentelor de muncă;

o) să asigure realizarea măsurilor stabilite de inspectorii de muncă, cu prilejul controalelor și al cercetării accidentelor de muncă;

p) să desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, salariații care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea accidentelor de muncă;

r) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afară de cazurile în care menținerea acestei stări ar genera alte accidente ori ar periclita viața accidentaților și a altor persoane participante la procesul de muncă.

(2) Realizarea efectivă a obligațiilor prevăzute în alineatul precedent revine persoanelor cu atribuții în organizarea și conducerea procesului de muncă.

ART. 19

Persoanele prevăzute la [art. 3](#) sunt obligate:

a) să își însușească și să respecte normele de protecție a muncii și măsurile de aplicare a acestora;

b) să desfășoare activitatea în așa fel încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională atât propria persoană, cât și pe celelalte persoane participante la procesul de muncă;

c) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă orice defecțiune tehnică sau altă situație care constituie un pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională;

d) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă accidentele de muncă suferite de propria persoană și de alte persoane participante la procesul de muncă;

e) să oprească lucrul la apariția unui pericol iminent de producere a unui accident și să îl informeze de îndată pe conducătorul locului de muncă;

f) să utilizeze echipamentul individual de protecție din dotare, corespunzător scopului pentru care a fost acordat;

g) să dea relațiile solicitate de organele de control și de cercetare în domeniul protecției muncii.

CAP. 4

Coordonarea și controlul activității de protecție a muncii

ART. 20

Ministerul Muncii și Protecției Sociale exercită coordonarea și controlul activității de protecție a muncii și are următoarele atribuții principale:

a) coordonează elaborarea normelor de aplicare a legii și a altor acte normative în domeniul protecției muncii;

b) colaborează cu ministerele și cu organele lor teritoriale specializate, în domeniul protecției muncii;

- c) autorizează, din punct de vedere al protecției muncii, funcționarea persoanelor juridice și fizice și retrage autorizația în cazul modificării condițiilor pentru care a fost emisă;
- d) atestă persoane fizice și abilitază persoane juridice pentru a presta servicii în domeniul protecției muncii;
- e) recunoaște laboratoare și organisme, în scopul certificării calității de protecție a muncii a echipamentelor tehnice și a echipamentelor individuale de protecție;
- f) cercetează, sub aspectul cauzelor și răspunderii juridice, accidentele de muncă colective, accidentele de muncă mortale, accidentele care au produs invaliditate, precum și accidentele tehnice și avariile care ar fi putut pune în pericol sănătatea sau viața salariaților și a celorlalți participanți la procesul de muncă;
- g) stabilește măsuri obligatorii în vederea prevenirii producerii evenimentelor prevăzute la lit. f);
- h) avizează dosarele de cercetare a accidentelor de muncă ce au produs incapacitate temporară de muncă, întocmite de comisiile de cercetare ale persoanelor juridice;
- i) avizează prototipurile sortimentelor de echipament individual de protecție și de lucru, în vederea introducerii acestora în fabricație;
- j) aprobă clasificarea minelor din punct de vedere al emanațiilor de gaze, în baza documentațiilor prezentate de persoanele juridice;
- k) coordonează, în colaborare cu Agenția Națională pentru Știință, Tehnologie și Inovare*), elaborarea programului de cercetare de interes național în domeniul protecției muncii;
- l) organizează, împreună cu Ministerul Educației Naționale, activitatea de pregătire generală în domeniul protecției muncii pentru instituțiile de învățământ gimnazial, liceal, profesional, de ucenici, tehnic, de maiștri, postliceal și superior;
- m) organizează, în colaborare cu Ministerul Educației Naționale**), formarea specialiștilor în domeniul protecției muncii, prin cursuri postliceale și postuniversitare;
- n) desfășoară activități de informare-documentare cu privire la protecția muncii, asigurând elaborarea și editarea de cărți, reviste, broșuri, pliante, afișe și alte publicații în acest domeniu și avizează materiale elaborate în acest scop;
- o) elaborează, în colaborare cu Ministerul Sănătății și cu Institutul Național de Statistică și Studii Economice***), sistemul de raportare și evidență a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- p) efectuează studii, analize, expertize tehnice și acordă consultații și asistență tehnică în probleme de protecție a muncii, pe bază de contracte încheiate cu persoane juridice și persoane fizice din țară și din străinătate, plata lucrărilor făcându-se pe bază de tarife stabilite prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, iar sumele rezultate vor fi gestionate în regim extrabugetar și se vor utiliza pentru acoperirea cheltuielilor curente, de capital și de personal;
- r) reprezintă statul, ca organ de specialitate în domeniul protecției muncii, în relațiile de cooperare internațională.
-

*) A se vedea [Hotărârea Guvernului nr. 23 din 4 ianuarie 2001](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2001.

**) Conform [Hotărârii Guvernului nr. 23 din 4 ianuarie 2001](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2001, noua denumire a Ministerului Educației Naționale este "Ministerul Educației și Cercetării".

***) A se vedea [Ordonanța Guvernului nr. 111/2000](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 9/1992](#) privind organizarea statisticii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 2 septembrie 2000.

ART. 21

(1) Veniturile gestionate în regim extrabugetar se păstrează la trezoreria statului, sunt purtătoare de dobândă, iar cele rămase neutilizate la finele anului se reportează în anul următor, fiind utilizate cu aceeași destinație.

(2) Organizarea și funcționarea compartimentelor prevăzute la [art. 20](#) lit. p) se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, cu avizul Ministerului Finanțelor.

ART. 22

Inspectorii de muncă sunt autorizați:

a) să exercite controlul la persoane juridice și fizice, privind modul în care se respectă legislația de protecție a muncii;

b) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta;

c) să ceară informații de la orice persoană care participă la procesul de muncă, cu privire la activitatea de protecție a muncii;

d) să solicite conducerii persoanei juridice, precum și persoanei fizice documentele și informațiile necesare în vederea realizării controlului sau efectuării cercetării accidentelor de muncă;

e) să efectueze sau să solicite măsurători și determinări pentru clarificarea unor situații de pericol și să ia probe de produse și materiale pentru examinarea lor în afara unității, atunci când situația constatată o impune;

f) să dispună sistarea unei activități sau oprirea din funcțiune a echipamentelor tehnice când constată o stare de pericol iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională și să sesizeze, după caz, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și organele de urmărire penală;

g) să propună conducerii inspectoratului teritorial de muncă retragerea autorizației de funcționare a persoanei juridice sau a persoanei fizice, din punct de vedere al protecției muncii, dacă constată că, prin modificarea condițiilor care au stat la baza emiterii acesteia, nu se respectă normele de protecție a muncii;

h) să aplice sancțiuni, potrivit legii, în situația în care constată încălcări ale prevederilor actelor normative în domeniul protecției muncii.

ART. 23

Inspectorul de muncă este obligat:

- a) să nu aibă un interes patrimonial în raporturile cu persoana juridică sau fizică, în executarea atribuțiilor sale;
- b) să nu dezvăluie, nici după încetarea funcției de inspector, secrete de fabricație sau de comerț ori procedee de exploatare, precum și alte date cu caracter secret, cunoscute cu ocazia exercitării atribuțiilor sale;
- c) să păstreze confidențialitate asupra sursei de informare în legătură cu sesizările sau plângerile primite, referitoare la defecțiunile din instalații sau la încălcarea dispozițiilor legale, și să nu facă cunoscut persoanei juridice și persoanei fizice faptul că s-a procedat la efectuarea inspecției ca urmare a unei plângeri.

CAP. 5

Accidentele de muncă și bolile profesionale

ART. 24

(1) În sensul prezentei legi, prin accident de muncă se înțelege vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, indiferent de natura juridică a contractului în baza căruia se desfășoară activitatea, și care provoacă incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile, invaliditate ori deces.

(2) Este, de asemenea, accident de muncă:

- a) accidentul suferit de elevi, studenți și ucenici în timpul efectuării practicii profesionale;
- b) accidentul suferit de cei care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;
- c) accidentul suferit de orice persoană ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă, pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenință avutul public sau pentru salvarea de vieți omenești;
- d) accidentul survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers;
- e) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii, dacă are loc la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de muncă organizat de aceștia, în timpul programului de muncă și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului.

ART. 25

Accidentul de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

- a) accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile;
- b) accident care produce invaliditate;
- c) accident mortal;
- d) accident colectiv, când sunt accidentate cel puțin trei persoane în același timp și din aceeași cauză.

ART. 26

(1) Accidentul de muncă va fi comunicat de îndată conducerii persoanei juridice sau persoanei fizice de către conducătorul locului de muncă sau de orice altă persoană care are cunoștință despre producerea accidentului.

(2) Accidentul de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă ori, după caz, urmat de invaliditate sau deces, precum și accidentul de muncă colectiv vor fi comunicate de îndată de către conducerea persoanei juridice sau, după caz, de persoana fizică, în calitate de angajator, inspectoratului teritorial de muncă și, după caz, organelor de urmărire penală competente, potrivit legii.

(3) În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, persoana juridică sau fizică la care sunt angajați accidentații va anunța de îndată inspectoratul teritorial de muncă din județul în raza căruia s-a produs accidentul.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) organele Ministerului de Interne competente, potrivit legii, vor trimite organelor prevăzute la [art. 27](#), în termen de 5 zile de la data solicitării, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului, la cererea acestora.

ART. 27

(1) Cercetarea accidentelor de muncă se efectuează astfel:

a) de către persoana juridică, în cazul accidentului care a produs incapacitate temporară de muncă;

b) de către inspectoratele teritoriale de muncă, în cazul accidentelor care au produs invaliditate, deces, al accidentelor colective, precum și în cazul accidentelor de muncă ce au produs incapacitate temporară de muncă salariaților angajați la persoane fizice;

c) de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în cazul accidentelor de muncă colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile.

(2) Rezultatul cercetării accidentului de muncă se va consemna într-un proces-verbal care va stabili:

a) cauzele și împrejurările în care a avut loc accidentul;

b) prevederile din normele de protecție a muncii care nu au fost respectate;

c) persoanele care se fac răspunzătoare de nerespectarea normelor de protecție a muncii;

d) sancțiunile aplicate;

e) persoana juridică sau fizică la care se înregistrează accidentul de muncă;

f) măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea altor accidente.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate în muncă unitatea medico-legală competentă este obligată să înainteze inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie de pe raportul de constatare medico-legală.

ART. 28

(1) Înregistrarea accidentului de muncă se face în baza procesului-verbal de cercetare, de către persoana juridică, precum și de către persoana fizică, la care s-a produs accidentul.

(2) Accidentele suferite de elevi, studenți și ucenici în timpul desfășurării practicii profesionale se înregistrează de către persoana juridică unde se desfășoară practica.

(3) Accidentul suferit de o persoană în condițiile prevăzute la [art. 24](#) alin. (2) lit. b) se înregistrează de către persoana juridică ce a organizat acțiunea respectivă.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană în condițiile [art. 24](#) alin. (2) lit. c) se înregistrează de către persoana juridică sau fizică unde s-a produs evenimentul; în cazul accidentului de această natură, produs în afara incintei persoanei juridice sau la persoana fizică și care nu are nici o legătură cu acestea, înregistrarea se face de către primăria în a cărei rază teritorială s-a produs.

(5) Accidentul de muncă survenit în condițiile prevăzute la [art. 24](#) alin. (2) lit. d) se înregistrează de către persoana juridică sau fizică la care este încadrat accidentatul.

ART. 29

Accidentul de muncă înregistrat de persoana juridică și persoana fizică se raportează de către acestea la inspectoratul teritorial de muncă.

ART. 30

(1) În sensul prezentei legi, bolile profesionale sunt afecțiunile care se produc ca urmare a exercitării unei meserii sau profesii, cauzate de factori nocivi fizici, chimici sau biologici, caracteristici locului de muncă, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului în procesul de muncă.

(2) Sunt boli profesionale și afecțiunile suferite de elevi, studenți și ucenici în timpul efectuării practicii profesionale, în condițiile prevăzute la alin. (1).

ART. 31

(1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii unității sanitare care acordă asistență medicală participanților la procesul de muncă desfășurat de persoana juridică, precum și de persoana fizică.

(2) Bolile profesionale se comunică inspectoratului județean de poliție sanitară și medicină preventivă, indiferent dacă sunt sau nu urmate de incapacitate temporară de muncă.

ART. 32

(1) Cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri din aceleași cauze se fac de inspectoratul de poliție sanitară și medicină preventivă al județului, respectiv al municipiului București, împreună cu inspectoratul teritorial de muncă.

(2) Rezultatul cercetării bolii profesionale se consemnează într-un proces-verbal care va cuprinde elementele prevăzute la [art. 27](#) alin. (2).

(3) Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

ART. 33

(1) Înregistrarea bolilor profesionale se face, în baza procesului-verbal de cercetare, de către persoana juridică și de persoana fizică la care s-a produs îmbolnăvirea.

(2) Bolile profesionale înregistrate de persoana juridică și de persoana fizică se raportează la inspectoratul de poliție sanitară și medicină preventivă al județului, respectiv al municipiului București.

CAP. 6

Răspunderea juridică

ART. 34

Încălcarea dispozițiilor legale privitoare la protecția muncii atrage răspunderea disciplinară, administrativă, materială, civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

ART. 35

Neluarea vreuneia dintre măsurile prevăzute de dispozițiile legale referitoare la protecția muncii, de către persoana care are îndatorirea de a lua aceste măsuri la locul de muncă, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

ART. 36

Neluarea vreuneia dintre măsurile prevăzute de dispozițiile legale referitoare la protecția muncii, de către persoana care are îndatorirea de a lua aceste măsuri la locurile de muncă ce prezintă un pericol deosebit, dacă prin aceasta se creează posibilitatea producerii unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

ART. 37

Nerespectarea de către orice persoană a măsurilor stabilite cu privire la protecția muncii, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

ART. 38

Nerespectarea de către orice persoană a măsurilor stabilite cu privire la protecția muncii, la locurile de muncă ce prezintă un pericol deosebit, dacă prin aceasta se creează posibilitatea producerii unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

ART. 39

Repunerea în funcțiune a instalațiilor, mașinilor și utilajelor anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a dispus oprirea acestora constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

ART. 40

Dacă faptele prevăzute la [art. 35](#) - 39 sunt săvârșite din culpă, minimumul și maximumul special al pedepsei se reduc la jumătate.

ART. 41

(1) Constituie contravenții faptele săvârșite de persoanele juridice și persoanele fizice, aflate în una dintre situațiile prevăzute de prezenta lege, dacă nu au fost comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 15.000.000 lei la 30.000.000 lei încălcarea dispozițiilor [art. 18](#) alin. (1) lit. o).

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei nerespectarea prevederilor [art. 9](#) și ale [art. 18](#) alin. (1) lit. b), precum și nerespectarea de către persoana fizică și juridică a dispozițiilor [art. 22](#) lit. a), b) și e) privind exercitarea atribuțiilor de către inspectorul de muncă.

(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.500.000 lei la 7.000.000 lei următoarele:

a) încălcarea dispozițiilor [art. 8](#) alin. (2), ale [art. 12](#) alin. (2) - (4), ale [art. 13](#) alin. (2) și (3) și ale [art. 18](#) alin. (1) lit. a) și m);

b) neluarea măsurilor prevăzute în norme, care să prevină prezența peste limitele admise în norme a factorilor nocivi chimici, fizici sau biologici, precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman, în procesul de muncă;

c) darea în exploatare sau repunerea în funcțiune, parțială sau totală, a construcțiilor, echipamentelor tehnice noi sau reparate, precum și aplicarea unor procese tehnologice care nu corespund normelor de protecție a muncii;

d) neîntocmirea sau nerespectarea documentațiilor tehnice pentru executarea lucrărilor care necesită măsuri speciale de siguranță;

e) neluarea măsurilor pentru prevenirea și lichidarea avariilor;

f) folosirea surselor de foc deschis și fumatul în locurile în care acestea sunt interzise prin norme;

g) neluarea măsurilor de protecție a muncii pentru prevenirea accidentelor prin electrocutare, la executarea, exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor și a echipamentelor electrice, precum și a măsurilor pentru prevenirea efectelor electricității statice și a descărcărilor atmosferice;

h) nerespectarea măsurilor de protecție a muncii privind depozitarea, manipularea, transportul sau utilizarea materialelor toxice, corosive, inflamabile, a pesticidelor, precum și a deșeurilor rezultate;

i) neasigurarea sau nefolosirea instalațiilor electrice de construcție adecvate, la locurile de muncă unde există pericole de incendiu sau de explozie;

j) nerespectarea normelor de protecție a muncii privind asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrică a echipamentelor tehnice;

k) încălcarea dispozițiilor legale referitoare la asigurarea și utilizarea fondului necesar pentru realizarea măsurilor de protecție a muncii.

(5) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000.000 lei la 5.000.000 lei următoarele:

a) încălcarea dispozițiilor [art. 15](#) și ale [art. 18](#) alin. (1) lit. c) - l);

b) încălcarea dispozițiilor [art. 16](#) și ale [art. 17](#) alin. (1);

- c) nerespectarea normelor de protecție a muncii privind transportul, manipularea și depozitarea echipamentelor tehnice, materialelor și produselor;
- d) nerespectarea măsurilor de siguranță prevăzute în normele privind lucrul la înălțime, în spații închise și în condiții de izolare;
- e) nerespectarea normelor privind delimitarea, îngrădirea și semnalizarea zonelor periculoase, golurilor, săpăturilor, puțurilor și luminatoarelor;
- f) nerespectarea măsurilor de protecție a muncii pentru asigurarea exploatării fără pericole a instalațiilor de sudare, a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichefiate, a instalațiilor mecanice sub presiune, a conductelor prin care circulă fluide sub presiune și a altor asemenea echipamente tehnice;
- g) nerespectarea normelor privind întreținerea, revizia și repararea periodică a echipamentelor tehnice;
- h) nerespectarea normelor privind exploatarea în condiții de siguranță a mijloacelor de transport și a celor de ridicat;
- i) nerespectarea normelor de protecție a muncii privind aplicarea metodelor de exploatare minieră, execuția, exploatarea și întreținerea lucrărilor miniere, realizarea și funcționarea sistemului de aeraj, corespunzător clasificării minelor din punct de vedere al emanațiilor de gaze.

(6) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei următoarele:

- a) încălcarea dispozițiilor [art. 7](#) alin. (2) și (3), ale [art. 8](#) alin. (1), ale [art. 18](#) alin. (1) lit. p) și r), ale [art. 19](#) lit. b) și e) și ale [art. 26](#) alin. (2);
- b) încălcarea normelor de protecție a muncii privind timpul de muncă, munca în schimburi și intensitatea muncii;
- c) nerespectarea normelor privind asigurarea, marcarea și întreținerea căilor de acces și de circulație;
- d) neasigurarea iluminatului de siguranță la locurile de muncă prevăzute în normele de protecție a muncii;
- e) părăsirea echipamentelor tehnice aflate în funcțiune sau încredințarea supravegherii acestora unor persoane neautorizate;
- f) nerespectarea normelor privind organizarea și desfășurarea activității de salvare.

(7) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 1.500.000 lei la 2.500.000 lei următoarele:

- a) încălcarea dispozițiilor [art. 18](#) alin. (1) lit. n), ale [art. 19](#) lit. a), c), d), f) și g), ale [art. 26](#) alin. (1) și (3), ale [art. 27](#) alin. (1) lit. a) și alin. (3), ale [art. 28](#) alin. (1) - (5) și ale [art. 29](#);
- b) încălcarea dispozițiilor [art. 33](#) alin. (1) și (2);
- c) accesul persoanelor neautorizate la locurile de muncă ce prezintă pericol deosebit;
- d) nerespectarea normelor privind organizarea activității de păstrare, întreținere și denocivizare a echipamentului de protecție;

e) neîntocmirea documentelor de urmărire a parametrilor funcționali ai echipamentelor tehnice și a rapoartelor de serviciu pentru instalațiile cu regim special de exploatare;

f) nerespectarea prevederilor referitoare la întocmirea și trimiterea în termen a rapoartelor și datelor în legătură cu situația protecției muncii.

ART. 42

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la [art. 41](#) alin. (2) - (7) se fac de către inspectorii de muncă din cadrul Inspecției Muncii; sumele încasate cu titlu de amendă se fac venit la bugetul de stat în procent de 85%, iar 15% constituie fond de stimulare a personalului angajat la Inspecția Muncii.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la [art. 41](#) alin. (4) lit. b) și h), alin. (5) lit. b), alin. (6) lit. b) și alin. (7) lit. b), d) și f) se fac și de către inspectorii de poliție sanitară și medicină preventivă din cadrul Ministerului Sănătății.

(3) În caz de constatare a unei situații care se încadrează în prevederile [art. 35](#) - 39, inspectorii prevăzuți la alin. (1) și (2) vor sesiza de îndată organele de urmărire penală competente, potrivit legii.

ART. 43

Sanțiunile contravenționale se aplică persoanelor juridice și persoanelor fizice, angajatori sau angajați.

ART. 44

(1) Persoanele sancționate contravențional pot formula plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termen de 15 zile de la data comunicării, la judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția.

(2) Hotărârile judecătorești pronunțate în condițiile alin. (1) sunt supuse recursului.

ART. 45

Dispozițiile [Legii nr. 32/1968](#) privind stabilirea și sancționarea contravențiilor sunt aplicabile în măsura în care nu conțin dispoziții contrare prezentei legi.

ART. 46

(1) Persoanele juridice și persoanele fizice răspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de muncă sau bolilor profesionale, în măsura în care daunele nu sunt acoperite integral prin prestațiile asigurărilor sociale de stat.

(2) La stabilirea despăgubirilor cuvenite persoanelor angajate cu convenții civile se va ține seama de categoriile și de quantumul drepturilor care se acordă salariaților potrivit legislației asigurărilor sociale de stat.

CAP. 7

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 47

(1) Persoanele juridice și persoanele fizice care își desfășoară activitatea fără a fi autorizate din punct de vedere al protecției muncii, la data intrării în vigoare a

prezentei legi, sunt obligate să solicite inspectoratelor teritoriale de muncă emiterea autorizației de funcționare.

(2) Termenul privind obligația de a solicita emiterea autorizației de funcționare din punct de vedere al protecției muncii, pentru persoanele fizice și persoanele juridice prevăzute la alin. (1), este de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

ART. 48

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale în colaborare cu organele de stat competente va elabora, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, norme metodologice în aplicarea prevederilor acesteia, referitoare la:

- a) autorizarea funcționării persoanelor juridice din punct de vedere al protecției muncii;
- b) certificarea calității de protecție a prototipurilor sortimentelor de echipament individual de protecție și de lucru și avizarea introducerii lor în fabricație;
- c) certificarea calității, din punct de vedere al securității muncii, a echipamentelor tehnice;
- d) avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și de instruire în domeniul protecției muncii;
- e) clasificarea minelor din punct de vedere al emanațiilor de gaze;
- f) comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea, evidența accidentelor de muncă și declararea, confirmarea, înregistrarea, raportarea, evidența bolilor profesionale, precum și a celorlalți indicatori care definesc morbiditatea profesională;
- g) finanțarea cheltuielilor pentru realizarea măsurilor de protecție a muncii;
- h) locul de muncă cu pericol deosebit și pericol iminent de accidentare.

(2) Normele metodologice se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 49

În sensul prezentei legi, prin loc de muncă cu pericol deosebit se înțelege locul de muncă ce prezintă un înalt risc de accidentare sau îmbolnăvire profesională, care, datorită caracteristicilor proprii procesului tehnologic sau mediului de muncă, instalațiilor și utilajelor cu regim de funcționare continuu sau cu grad ridicat de pericol în exploatare, necesită cunoașterea și respectarea cu strictețe a disciplinei tehnologice, a normelor de securitate a muncii, a regulilor de ordine și disciplină a muncii, pentru prevenirea oricăror avarii, explozii, incendii sau alte accidente tehnice cu consecințe grave.

ART. 50

În sensul prezentei legi, prin pericol iminent de accidentare se înțelege situația în care se poate produce în orice moment accidentarea sau îmbolnăvirea profesională a unuia sau a mai multor salariați.

ART. 51

În sensul prezentei legi, prin practică profesională se înțelege instruirea practică, specifică meseriei și specialității în care se pregătesc elevii, studenții și ucenicii în

atelierele și laboratoarele persoanelor juridice, precum și în atelierele persoanelor fizice.

ART. 52

[Anexele nr. 1](#) și [2](#) fac parte integrantă din prezenta lege, se modifică și se completează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de apariția unor domenii sau activități noi în economia națională.

ART. 53

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 60 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă [Legea nr. 5/1965](#) cu privire la protecția muncii, [H.C.M. nr. 2.896/1966](#) privind declararea, cercetarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, H.C.M. nr. 304/1975 privind acordarea, utilizarea și întreținerea echipamentului de protecție și echipamentului de lucru, H.C.M. nr. 1.672/1974 privind planificarea, finanțarea și raportarea cheltuielilor de protecție a muncii, [H.C.M. nr. 2.494/1969](#) pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în domeniul muncii și ocrotirilor sociale, precum și alte dispoziții contrare prezentei legi.

ANEXA 1

DOMENIILE pentru care se elaborează normele generale de protecție și igienă a muncii

Nr. crt.	Domeniul	Reguli și măsuri
1.	Organizarea protecției muncii la nivelul persoanei juridice, precum și al persoanei fizice	<ul style="list-style-type: none">- principii și criteriile de organizare;- încadrarea și repartizarea personalului la locurile de muncă;- pregătirea și instruirea personalului;- formarea și perfecționarea specialiștilor;- metode și mijloace de propagandă;- dotarea cu echipament individual de protecție;- acordarea alimentației de protecție și a materialelor igienico-sanitare.
2.	Sarcinile de muncă	<ul style="list-style-type: none">- conceperea și repartizarea sarcinilor de muncă;- durata timpului de muncă, munca în schimburi, intensitatea muncii;- principii ergonomice în organizarea locului de muncă;- transportul, manipularea și depozitarea materialelor;- componentele solicitărilor neuropsihice și nivelurile de încărcare cu sarcini de lucru;- lucrul în condiții de izolare;- lucrul la înălțime.
3.	Clădiri și alte construcții	<ul style="list-style-type: none">- obligațiile proiectantului;- obligațiile executantului;- obligațiile beneficiarului;- amplasarea clădirilor, depozitelor și a altor tipuri de construcții;- căi de circulație;- înălțimea clădirilor, dimensionarea suprafețelor și a volumului de lucru;- instalații tehnico-edilitare;- dotări social-sanitare;- necesarul de apă potabilă;- colectarea și îndepărtarea reziduurilor.
4.	Echipamente tehnice	<ul style="list-style-type: none">- principii ergonomice;- prevederi comune;- sisteme de comandă;- mașini;- echipamente tehnice electrice;- instalații sub presiune, de ridicat și transportat;- echipamente pentru fluide energetice;- echipamente portabile și unelte manuale.
5.	Mediul de muncă	<ul style="list-style-type: none">- valorile componentelor microclimatului, în funcție de efortul fizic depus și de sezon;- noxe chimice la locul de muncă, concentrații maxime admise;- concentrații maxime admise de pulberi

- și fibre;
- natura agenților biologici periculoși;
- condițiile și măsurile de prevenire a contaminării;
- ventilarea industrială;
- iluminatul industrial;
- zgomot, vibrații și ultrasunete:
intensitate și punct de expunere;
- radiații electromagnetice: câmpuri
electromagnetice, radiații laser,
radiații ultraviolete, plasmă;
- bolile profesionale - clasificare.

ANEXA 2

ACTIVITĂȚILE DIN ECONOMIA NAȚIONALĂ pentru care se elaborează norme specifice de securitate a muncii

1. Agricultură:
 - Cultura mare, viticultură, pomicultură, legumicultură, plante tehnice și utilizarea substanțelor toxice în activitățile din agricultură
 - Valorificarea deșeurilor proteice
 - Prelucrarea, păstrarea, industrializarea și livrarea furajelor
 - Recepționarea, conservarea, păstrarea și valorificarea produselor agricole
 - Îmbunătățiri funciare și irigații
 - Exploatarea stufului
 - Creșterea animalelor.
2. Silvicultură, exploatare forestieră și economia vânatului:
 - Silvicultură și economia vânatului
 - Exploatări și transporturi forestiere.
3. Piscicultură și pescuit:
 - Piscicultură și pescuit.
4. Industria extractivă:
 - Prospekțiuni și explorări geologice
 - Extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate
 - Mine de cărbune, șisturi și nisipuri bituminoase
 - Prepararea cărbunilor
 - Mine de petrol
 - Lucrări de foraj sonde
 - Foraj cu platforme marine
 - Foraje speciale
 - Lucrări speciale în activitatea de foraj-extracție a hidrocarburilor
 - Extracția țițeiului
 - Extracția țițeiului și a gazelor prin sonde marine
 - Extracția gazelor naturale
 - Transportul prin conducte al gazelor naturale
 - Exploatarea în subteran a minereurilor feroase, neferoase, rare, radioactive și a nemetaliferelor
 - Prepararea minereurilor
 - Exploatarea substanțelor minerale în cariere, prin derocare cu explozivi
 - Transportul țițeiului, al gazolinei și al etanului prin conducte
 - Excavații și construcții subterane
 - Exploatarea și prelucrarea sării.
5. Industria prelucrătoare:
 - Industria cărnii și a produselor din carne
 - Instalații frigorifice

- Industria prelucrării peștelui
- Prelucrarea conservelor din legume și fructe și producerea sucurilor
- Fabricarea uleiurilor și a altor grăsimi vegetale
- Fabricarea produselor lactate
- Fabricarea produselor de morărit și de panificație
- Fabricarea zahărului și a produselor zaharoase
- Vinificație, fabricarea alcoolului, băuturilor alcoolice, berii, drojdiei, amidonului, glucozei și a apei minerale
- Industria de prelucrare a tutunului
- Prelucrarea plantelor textile (în, cânepă și bumbac)
- Industria textilă
- Industria confecțiilor din textile, blănuri și piele
- Industria de prelucrare a pieilor
- Fabricarea articolelor din piele și a încălțăminteii
- Fabricarea mobilei din lemn, inclusiv tapițate
- Fabricarea ușilor, ferestrelor, caselor prefabricate și a panourilor pentru construcții
- Fabricarea articolelor sportive, ambarcațiunilor, planoarelor, articolelor muzicale și a rechizitelor școlare din lemn
- Fabricarea cherestelei, parchetului, ambalajelor, butoaielor și altele
- Fabricarea furnirului, placajului, panelului, lemnului stratificat-densificat și a elementelor multielementare din furnire sau așchii
- Fabricarea și înobilarea plăcilor din așchii sau fibre de lemn
- Fabricarea creioanelor
- Fabricarea chibriturilor
- Fabricarea lânii și făinii din lemn, a drojdiei furajere, extraselor tanante și a furfurolului
- Industria hârtiei și a celulozei
- Industria poligrafică
- Prelucrarea țiteiului
- Fabricarea produselor petrochimice de bază
- Fabricarea materiilor explozive
- Transportul, depozitarea și folosirea materialelor explozive
- Fabricarea, stocarea, transportul și utilizarea oxigenului și azotului
- Desfacerea produselor petroliere
- Manipularea, transportul și depozitarea produselor petrochimice
- Fabricarea, transportul, depozitarea și utilizarea hidrogenului
- Fabricarea, transportul și utilizarea acetilenei
- Producerea aerului comprimat
- Fabricarea, depozitarea și transportul produselor anorganice
- Fabricarea, depozitarea și transportul produselor organice (exclusiv petrochimice)
- Fabricarea, depozitarea și transportul firelor și fibrelor sintetice
- Fabricarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare

- Prelucrarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare
- Fabricarea, depozitarea și transportul apei grele
- Fabricarea sticlei pentru menaj, ambalaje și sticlărie tehnică
- Fabricarea porțelanului și ceramicii fine pentru menaj
- Fabricarea geamului
- Fabricarea lianților și azbocimentului
- Fabricarea și prelucrarea fibrelor din sticlă
- Fabricarea betonului celular autoclavizat
- Fabricarea produselor din beton, beton armat și precomprimat
- Prelucrarea pietrei și a marmurii
- Producerea materialelor termo- și hidroizolante
- Fabricarea produselor din ceramică brută și fină pentru construcții
- Fabricarea produselor din PAS (poliesteri armați cu fibre de sticlă)
- Fabricarea cocsului și a produselor cocsochimice
- Fabrici de aglomerare
- Elaborarea și turnarea fontei
- Elaborarea și turnarea oțelului
- Laminarea profilurilor și a produselor plate
- Fabricarea produselor refractare, plăcilor și a pulberilor folosite la turnarea oțelului
- Fabricarea produselor abrazive și cărbunoase
- Activitatea în turnătorii
- Elaborarea și prepararea metalelor neferoase și rare
- Prelucrarea azbestului
- Construcții și confecții metalice
- Prelucrarea metalelor prin deformare plastică la cald
- Prelucrarea metalelor prin deformare plastică la rece și ștanțare
- Prelucrarea metalelor prin așchiere
- Construcții navale
- Laboratoare de analize fizico-chimice și mecanice
- Sudarea și tăierea metalelor
- Tratamente termice și termochimice
- Activitatea de vopsire
- Acoperiri metalice
- Prelucrări neconvenționale (electroeroziune, electrochimie, laser și ultrasunete)
- Fabricarea componentelor și echipamentelor electronice, electrotehnice și a materialelor electroizolante
- Fabricarea acumulatorilor și a pilelor electrice
- Fabricarea lămpilor electrice, tuburilor cinescop și a corpurilor de iluminat
- Fabricarea mașinilor electrice rotative, transformatoarelor și a condensatoarelor de forță
- Exploatarea și întreținerea transportoarelor cu bandă
- Lucrul cu radiații neionizante

- Prelucrarea automată a datelor
 - Activități care se desfășoară la binoculare.
6. Energia electrică și termică, gaze și apă:
- Producerea energiei electrice
 - Transportul și distribuția energiei electrice
 - Utilizarea energiei electrice în medii normale
 - Producerea energiei termice
 - Centrale termice echipate cu cazane care funcționează cu combustibil lemnos
 - Transportul, distribuția și utilizarea energiei termice
 - Distribuția și utilizarea gazelor
 - Alimentarea cu apă a localităților și pentru nevoi tehnologice (captare, transport și distribuție)
 - Evacuarea apelor uzate rezultate de la populație și din procesele tehnologice
 - Exploatarea, gospodărirea apelor, întreținerea lucrărilor și a cursurilor de apă, cadastrul apelor și al folosințelor legate de ape și apărarea împotriva inundațiilor.
7. Construcții:
- Lucrări geotehnice de excavații, fundații, terasamente, nivelări și consolidări de teren
 - Prepararea, transportul, turnarea betoanelor și executarea lucrărilor din beton, beton armat și precomprimate
 - Executarea construcțiilor înalte (inclusiv glisări și liftări)
 - Lucrări de zidărie, montaj prefabricate și finisaje în construcții
 - Lucrări de izolații termice, hidrofuge și protecții anticorrosive
 - Lucrări de instalații tehnico-sanitare și de încălzire
 - Lucrări de montaj utilaje tehnologice și construcții metalice
 - Construcții hidrotehnice, portuare și canale navigabile
 - Lucrări de reparații, consolidări, demolări și translații de clădiri
 - Lucrări de drumuri, poduri și construcții căi ferate
 - Alpinism utilitar
 - Lucrări de cofraje, schele, cintre și eșafodaje.
8. Comerț cu ridicata și cu amănuntul, repararea și întreținerea autovehiculelor:
- Comerțul cu ridicata și cu amănuntul
 - Manipularea, transportul prin purtare și cu mijloace mecanizate și depozitarea materialelor
 - Întreținere și reparații autovehicule.
9. Hoteluri și restaurante:
- Turism, alimentație publică și transportul persoanelor cu instalații pe cablu.
10. Transport, depozitare și comunicații:
- Transporturi rutiere
 - Transporturi pe calea ferată
 - Exploatarea metroului

- Transportul urban cu tracțiune electrică (tramvai, troleibuz) și instalații aferente, exploatare și întreținere

- Transport intern

- Transporturi navale

- Transporturi aeriene

- Exploatarea și întreținerea drumurilor și a podurilor

- Exploatarea și întreținerea portuară

- Poștă

- Telecomunicații

- Radiocomunicații.

11. Sănătate și asistență socială:

- Activități din domeniul sănătății.

12. Alte activități de servicii sociale colective și personale:

- Gospodărire comunală și salubritate publică

- Activitatea de prestări de servicii.

13. Alte activități:

- Lucrul la înălțime

- Lucrul în spații închise

- Semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă

- Organizarea șantierelor temporare sau mobile.
